

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2021/2101,

24. november 2021,

millega muudetakse direktiivi 2013/34/EL seoses tulumaksualase teabe avalikustamisega teatavate ettevõtjate ja filiaalide poolt

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 50 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Läbipaistvus on siseturu tõrgeteta toimimiseks hädavajalik. Oma 27. oktoobri 2015. aasta teatises „Komisjoni 2016. aasta tööprogramm – Vanamoodi edasi minna ei saa“ ja 16. detsembri 2014. aasta teatises „Komisjoni 2015. aasta tööprogramm – Uus algus“ on komisjon seadnud prioriteediks vajaduse reageerida liidu kodanike üleskutsesele saavutada õiglus ja läbipaistvus ning toimida nii, et liit oleks globaalne eeskuju. On oluline, et püüetes saavutada suuremat läbipaistvust arvestataks konkurentidevahelise vastastikkuse küsimusega.
- (2) Euroopa Parlament rõhutas oma 26. märtsi 2019. aasta resolutsioonis, ⁽³⁾ et vaja on ambitsioonikat avalikku riikidepõhist aruandlust kui vahendit ettevõtjate läbipaistvuse ja avaliku kontrolli suurendamiseks. Samal ajal kui nõukogu teeb tööd äriühingu tulumaksu vältimise vastu võitlemiseks, tuleb suurendada avalikku kontrolli liidus tegutsevate hargmaiste ettevõtjate äriühingu tulumaksu üle, et veelgi edendada ettevõtjate läbipaistvust ja vastutust, aidates seeläbi kaasa meie ühiskondade heaolule. Avaliku kontrolli tagamine on vajalik ka selleks, et edendada asjatundlikumat avalikku arutelu seoses liidus tegutsevate teatavate hargmaiste ettevõtjate maksukuulekusega ning maksukuulekuse mõjuga reaalmajandusele. Äriühingu tulumaksu läbipaistvust käsitlevate ühiste normide kehtestamine teeniks ka üldist majandushuvi, andes kogu liidus investorite, võlausaldajate ja üldiselt muude

⁽¹⁾ ELT C 487, 28.12.2016, lk 62.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 27. märtsi 2019. aasta seisukoht (ELT C 108, 26.3.2021, lk 623) ja nõukogu 28. septembri 2021. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 11. novembri 2021. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ ELT C 108, 26.3.2021, lk 8.

kolmandate isikute kaitsmiseks võrdväärset tagatist, ning aitaks seeläbi taastada liidu kodanike usaldust liikmesriikide maksusüsteemide õigluse vastu. Sellise avaliku kontrolli võib saavutada tulumaksualast teavet käsitleva aruande abil, olenemata sellest, kus hargmaise kontserni lõplik emaettevõtja on asutatud.

- (3) Avalik riikidepõhine aruandlus on tõhus ja sobiv vahend hargmaiste ettevõtjate tegevuse läbipaistvuse suurendamiseks ja võimaldamaks avalikkusel hinnata nende tegevuse mõju reaalmajandusele. Lisaks suurendab see aktsionäride võimet nõuetekohaselt hinnata ettevõtjate võetud riske, aitab kujundada täpsel teabel põhinevaid investeerimisstrateegiaid ning suurendab otsustajate võimet hinnata liikmesriikide õigusaktide mõju ja tulemuslikkust. Avalikku kontrolli tuleks teostada liidu investeerimiskliimat ja liidu ettevõtjate, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2013/34/EL⁽⁴⁾ sätestatud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate konkurentsivõimet kahjustamata.
- (4) Samuti avaldab avalik riikidepõhine aruandlus tõenäoliselt positiivset mõju Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/14/EÜ⁽⁵⁾ sätestatud töötajate õigusele olla teavitatud ja ära kuulatud ning samuti võib see ettevõtjate tegevust käsitlevate teadmiste parandamise teel positiivselt mõjutada ettevõttesisesed dialoogi kvaliteeti.
- (5) Euroopa Ülemkogu 22. mai 2013. aasta järeldustest tulenevalt lisati direktiivi 2013/34/EL läbivaatamisklausel. Nimetatud läbivaatamisklauselis nõuti, et komisjon kaaluks võimalust kehtestada täiendavate tööstussektorite suurettevõtjatele kohustus esitada igal aastal riikidepõhine aruanne, võttes arvesse Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) suundumusi ning asjaomaste Euroopa algatuste tulemusi.
- (6) Liit on juba kehtestanud avaliku riikidepõhise aruandluse pangandussektoris Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/36/EL⁽⁶⁾ ning mäe- ja raietööstuses direktiiviga 2013/34/EL.
- (7) Kehtestades käesoleva direktiiviga avaliku riikidepõhise aruandluse, võtab liit finants- ja ettevõtjate läbipaistvuse edendamisel maailmas liidrirolli.
- (8) Suurem läbipaistvus finantsandmete avaldamisel toob eeliseid kõigile, kuna kodanikuühiskonna osalus suureneb, töötajad on paremini informeeritud ning investorid on vähem riskikartlikud. Lisaks saavad ettevõtjad kasu paranenud suhetest sidusrühmadega, mis suurendab stabiilsust ja muudab rahastamise kättesaadavamaks tänu selgemale riskiprofiilile ja paremale mainele.
- (9) Komisjon on oma 25. oktoobri 2011. aasta teatises „ELi uuendatud strateegia aastateks 2011–2014 ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonnas“ määratlenud ettevõtja sotsiaalse vastutuse ettevõtjate vastutusena mõju eest, mida nad ühiskonnale avaldavad. Ettevõtja sotsiaalne vastutus peaks olema ettevõtja juhitud. Avaliku sektori asutused võivad täita toetavat rolli vabatahtlike poliitikameetmete aruka valikuga ja vajaduse korral täiendavate õigusnormidega. Ettevõtjad võivad minna kaugemale õigusnormide järgimisest ning olla sotsiaalselt vastutustundlikumad, võttes oma äristrateegias ja -tegevuses arvesse sotsiaalseid, keskkonnaalaseid, eetilisi ning tarbijate või inimõiguste seotud kaalutlusi.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses (EÜT L 80, 23.3.2002, lk 29).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- (10) Kui kontsernil on liidus asutatud teatavat liiki üksusi, peaks avalikkusel olema võimalik kontrollida kogu kontserni tegevust. Kontsernide puhul, mis tegutsevad liidus ainult tütarettevõtjate või filiaalide kaudu, peaksid lõpliku emaettevõtja aruande avaldama ja kättesaadavaks tegema kõnealused tütarettevõtjad ja filiaalid. Kui see teave või aruanne ei ole kättesaadav või kui lõplik emaettevõtja ei esita tütarettevõtjatele või filiaalidele kogu vajalikku teavet, peaksid tütarettevõtjad ja filiaalid koostama, avaldama ja kättesaadavaks tegema tulumaksualast teavet käsitleva aruande, mis sisaldab kogu teavet, mis on nende käsutuses või mille nad on saanud või hankinud, ning avalduse, milles märgitakse, et nende lõplik emaettevõtja ei ole vajalikku teavet neile kättesaadavaks teinud. Proportsionaalsuse ja tõhususe kaalutlustel peaks aga tulumaksualast teavet käsitleva aruande avaldamise ja kättesaadavaks tegemise kohustus piirduma liidus asutatud keskmise suurusega ja suurte tütarettevõtjatega ning liidus avatud võrreldava suurusega filiaalidega. Direktiivi 2013/34/EL reguleerimisala tuleks sellest tulenevalt vastavalt laiendada filiaalidele, mille on liikmesriigis avanud ettevõtja, kes on asutatud väljaspool liitu ja kelle õiguslik vorm on võrreldav direktiivi 2013/34/EL I lisas loetletud ettevõtjate liikidega. Käesolevas direktiivis sätestatud aruandluskohustusi ei tuleks enam kohaldada filiaalide suhtes, mis on likvideeritud, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2017/1132 (⁷) artikli 37 punktis k.
- (11) Hargmaised kontsernid ja asjakohasel juhul ka teatavad eraldiseisvad ettevõtjad peaksid avalikkusele esitama tulumaksualast teavet käsitleva aruande, kui nende tulu on kahe järjestikuse aruandeaasta jooksul ületanud teatavat piirmäära, olenevalt kontserni konsolideeritud tulust või eraldiseisva ettevõtja tulust. Samamoodi peaks sellise kohustuse kohaldamise lõpetama, kui need tulud ei ole kahe järjestikuse aruandeaasta jooksul asjaomast piirmäära enam ületanud. Sellisel juhul peaks hargmaise kontserni või eraldiseisva ettevõtja suhtes endiselt kohaldama kohustust anda aru esimese aruandeaasta kohta, mis järgnes viimasele aruandeaastale, mille jooksul ta tulu ületas nimetatud piirmäära. Sellise hargmaise kontserni või eraldiseisva ettevõtja suhtes tuleks aruandluskohustusi uuesti kohaldama hakata, kui ta tulu on kahe järjestikuse aruandeaasta jooksul asjaomast piirmäära taas ületanud. Võttes arvesse, et finantsaruannete puhul võidakse järgida erinevaid finantsaruandlusraamistikke, tuleks kohaldamisala kindlaksmääramiseks käsitada „tulu“ „netokäibena“ nende ettevõtjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse liikmesriigi õigust, ning seejuures tuleks järgida liikmesriigi riigisisest finantsaruandlusraamistikku. Nõukogu direktiivi 86/635/EMÜ (⁸) artikli 43 lõike 2 punkti c ja nõukogu direktiivi 91/674/EMÜ (⁹) artikli 66 lõikes 2 on sätestatud vastavalt krediitiasutuse ja kindlustusseltsi netokäibe määratlused. Muude ettevõtjate puhul tuleks tulu hinnata selle finantsaruandlusraamistiku põhjal, mille alusel nende finantsaruanded koostatakse. Tulumaksualast teavet käsitleva aruande sisu puhul tuleks siiski kasutada teistsugust „tulu“ määratlust.
- (12) Aruandluse dubleerimise vältimiseks pangandussektoris peaksid käesolevas direktiivis sätestatud aruandlusnõuetest olema vabastatud lõplikud emaettevõtjad ja eraldiseisvad ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL ning kes esitavad kooskõlas nimetatud direktiivi artikliga 89 koostatud aruandes andmed kogu oma tegevuse ja asjakohasel juhul konsolideeritud finantsaruannetes esitatud seotud ettevõtjate kogu tegevuse kohta, sealhulgas tegevuse kohta, mille suhtes ei kohaldata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 (¹⁰) III osa I jaotise 2. peatüki sätteid.

(⁷) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 46).

(⁸) Nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiiv 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1).

(⁹) Nõukogu 19. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/674/EMÜ kindlustusseltside raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 374, 31.12.1991, lk 7).

(¹⁰) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

- (13) Tulumaksualast teavet käsitlev aruanne peaks sisaldama asjakohastel juhtudel seoses asjaomase aruandeaastaga loetelu kõikidest tütarettevõtjatest, kes on loodud liidus või maksujurisdiktsioonis, mis on märgitud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste asjaomase versiooni I lisas ning asjakohastel juhtudel II lisas. Halduskoormuse vältimiseks peaks lõplik emaeettevõtja saama tugineda lõpliku emaeettevõtja konsolideeritud finantsaruannetesse kantud tütarettevõtjate loetelule. Tulumaksualast teavet käsitlevas aruandes tuleks esitada ka teave kogu tegevuse kohta, millega tegelevad kõik lõpliku emaeettevõtja finantsaruannetesse konsolideeritud kontserni kuuluvad seotud ettevõtjad, või olukorrast olenevalt eraldiseisva ettevõtja kogu tegevuse kohta. Kõnealune teave peaks piirduma töhuga avaliku kontrolli võimaldamiseks vajalikuga, eesmärgiga tagada, et avalikustamine ei tekita asjaomaste ettevõtjate jaoks ebaproportsionaalseid riske ega konkurentsivõime või väärtõlgendamiste aspektist ebasoodsaid olukordi. Tulumaksualast teavet käsitlev aruanne tuleks teha kättesaadavaks 12 kuu jooksul alates bilansipäevast. Tulumaksualast teavet käsitleva aruande puhul ei tohiks kohaldada finantsaruannete avaldamise lühemaid tähtaegu. Käesoleva direktiiviga kehtestatud sätteid ei mõjuta direktiivi 2013/34/EL sätteid, mis käsitlevad aruandeaasta finantsaruandeid ja konsolideeritud finantsaruandeid.
- (14) Halduskoormuse vältimiseks peaks ettevõtjatel olema õigus esitada käesoleva direktiivi kohase tulumaksualast teavet käsitleva aruande koostamisel teave vastavalt aruandlusjuhiste, mis on sätestatud nõukogu direktiivi 2011/16/EL⁽¹⁾ III lisa III jao B ja C osas. Tulumaksualast teavet käsitlevas aruandes tuleks täpsustada, millist aruandlusraamistikku kasutati. Tulumaksualast teavet käsitlev aruanne võiks lisaks sellele sisaldada üldist kirjeldust, milles esitatakse selgitused juhul, kui kogunenud maksusummade ja tasutud maksusummade vahel esineb kontserni tasandil olulisi lahknevusi, võttes arvesse eelmiste aruandeaastate vastavaid andmeid.
- (15) Tähtis on tagada andmete võrreldavus. Sel eesmärgil tuleks komisjonile anda rakendusvolitused kehtestada käesoleva direktiivi kohase tulumaksualast teavet käsitleva aruande esitamiseks ühine vorm ja masinloetavad elektroonilised aruandlusvormingud. Ühise vormi ja nimetatud aruandlusvormingu kehtestamisel peaks komisjon arvesse võtma digitaliseerimise valdkonnas saavutatud edu ning ettevõtjate avaldatud teabe kättesaadavust, eeskätt seoses Euroopa ühtse juurdepääsupunktiga vastavalt komisjoni 24. septembri 2020. aasta teatise „Inimeste ja ettevõtete hüvanguks toimiv kapitaliturgude liit – uus tegevuskava“ tehtud ettepanekule. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽²⁾.
- (16) Tagamaks, et kodanikel on piisavalt üksikasjalikku teavet, mille abil paremini hinnata hargmaiste ettevõtjate panust iga liikmesriigi ühiskonna heaolusse, tuleks teave esitada liikmesriikide lõikes. Lisaks tuleks hargmaiste ettevõtjate tegevust käsitlev teave esitada väga üksikasjalikult ka selliste teatavate kolmandate riikide maksujurisdiktsioonide puhul, mis tekitavad erilisi probleeme. Igasuguse muu kolmandates riikides toimuva tegevuse puhul tuleks teave esitada koondandmetena, välja arvatud juhul, kui ettevõtja ise soovib esitada üksikasjalikumat teavet.
- (17) Teatud maksujurisdiktsioonide puhul tuleb tagada kõrge üksikasjalikkuse tase. Tulumaksualast teavet käsitlevas aruandes tuleks alati esitada teave eraldi iga jurisdiktsiooni kohta, mis on kantud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste⁽³⁾ lisadesse ning nende ajakohastatud versioonidesse, mis kiidetakse heaks kaks korda aastas, tavaliselt veebruaris ja oktoobris, ning avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias. Nimetatud nõukogu järelduste I lisas on esitatud „Maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetelu“ ning II lisas „Ülevaade olukorrast seoses koostööd tegevate jurisdiktsioonide poolt hea

⁽¹⁾ Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽³⁾ Vt nõukogu järeldused maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta ja vastavad lisad (ELT C 413 I, 12.10.2021, lk 1) ning nende järgnevad ajakohastatud versioonid.

maksuhaldustava põhimõtete rakendamiseks võetud kohustuste täitmisel ELiga tehtava koostööga“. I lisa puhul tuleks võtta arvesse neid jurisdiktsioone, mis olid loetellu kantud selle aruandeaasta 1. märtsil, mille kohta tuleb koostada tulumaksualast teavet käsitlev aruanne. II lisa puhul tuleks võtta arvesse neid jurisdiktsioone, mis olid nimetatud kõnealusel lisas selle aruandeaasta 1. märtsil, mille kohta tuleb koostada tulumaksualast teavet käsitlev aruanne, ning sellele eelneva aruandeaasta 1. märtsil.

- (18) Tulumaksualast teavet käsitlevasse aruandesse lisatavate andmete kohene avalikustamine võib teatavatel juhtudel tõsiselt kahjustada ettevõtja äripositsiooni. Sellest tulenevalt peaks liikmesriikidel olema võimalik lubada ettevõtjatel piiratud arvuks aastateks teatavate teabelementide avalikustamine edasi lükata, eeldusel et nad nimetatud edasilükkamisest selgelt teavitavad, esitavad aruandes selle kohta põhjendatud selgituse ning dokumenteerivad põhjenduse aluse. Ettevõtjate poolt avalikustamata jäetud teave tuleks avalikustada hilisemas aruandes. Kunagi ei tohiks jätta avalikustamata teavet, mis käsitleb maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I ja II lisasse kantud maksujurisdiktsioone.
- (19) Selleks et suurendada ettevõtjate läbipaistvust ja vastutust investorite, võlausaldajate, muude kolmandate isikute ja avalikkuse ees ning tagada nõuetekohane juhtimine, peaksid käesoleva direktiivi kohaste aruandekohustuste täitmise tagamise eest vastutama liidus asutatud ja tulumaksualast teavet käsitlevat aruannet koostama, avaldama ja kättesaadavaks tegema kohustatud lõpliku emaettevõtja või eraldiseisva ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmed ühiselt. Arvestades, et liidus asutatud tütarettevõtjate, kes kuuluvad väljaspool liitu asutatud lõpliku emaettevõtja kontrolli alla, haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmetel või filiaali puhul avalikustamisega seotud vorminõuete eest vastutaval isikul või vastutavatel isikutel võivad olla lõpliku emaettevõtja koostatud tulumaksualast teavet käsitleva aruande sisu kohta piiratud teadmised või piiratud võime sellist teavet või aruannet lõplikult emaettevõtjalt saada, peaksid need liikmed või isikud vastutama oma teadmiste ja võimete piires selle tagamise eest, et lõpliku emaettevõtja või eraldiseisva ettevõtja tulumaksualast teavet käsitlev aruanne on koostatud ja avaldatud viisil, mis on kooskõlas käesoleva direktiiviga, või et tütarettevõtja või filiaal on koostanud, avaldanud ja teinud kättesaadavaks kogu teabe, mis on tema käsutuses või mille ta on saanud või hankinud, vastavalt käesolevale direktiivile. Kui teave või aruanne ei ole täielik, peaks neil liikmetel või isikutel olema kohustus avaldada avaldus, milles on märgitud, et lõplik emaettevõtja või eraldiseisev ettevõtja ei teinud vajalikku teavet kättesaadavaks.
- (20) Selleks et tagada avalikkuse teadlikkus käesoleva direktiiviga direktiivi 2013/34/EL sisse viidud aruandekohustuste ulatusest ja nende järgimisest, peaksid liikmesriigid nõudma, et vannutatud audiitorid ja audiitориühingud teataksid, kas ettevõtja pidi tulumaksualast teavet käsitleva aruande avaldama, ning kui pidi, siis kas nimetatud aruanne avaldati.
- (21) Liikmesriikide kohustusi sätestada karistused ja võtta kõik meetmed, mis on vajalikud, et tagada karistuste täideviimine vastavalt direktiivile 2013/34/EL, kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud selliste liikmesriigi õigusnormide rikkumiste suhtes, mis käsitlevad tulumaksualase teabe avaldamist teatavate ettevõtjate ja filiaalide poolt.
- (22) Käesoleva direktiivi eesmärk on suurendada ettevõtjate läbipaistvust ning äriühingu tulumaksu alase teabe läbipaistvust ja kontrolli selle üle, kohandades kehtivat õigusraamistikku seoses ettevõtjatele pandud aruannete avaldamise kohustustega, et kaitsta liikmete ja kolmandate isikute huve Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 50 lõike 2 punkti g tähenduses. Nagu Euroopa Kohus on eelkõige kohtuasjas C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler* (¹⁴) sedastanud, osutatakse ELi toimimise lepingu artikli 50 lõike 2 punktis g „kolmandate isikute“ huvide kaitse vajadusele üldiselt, selles mõistes kategooriaid eristamata või välistamata. Seega on mõiste „kolmandad isikud“ laiem kui investorid ja võlausaldajad ning hõlmab muid huvitatud kolmandaid isikuid, sealhulgas konkurente ja avalikkust. Asutamisevabaduse eesmärki, mille saavutamine on ELi toimimise

(¹⁴) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 4. detsember 1997, *Verband deutscher Daihatsu-Händler*, C-97/96, ECLI:EU:C:1997:581.

lepingu artikli 50 lõike 1 väga üldise sõnastuse kohaselt institutsioonide ülesanne, ei saa piirata ELi toimimise lepingu artikli 50 lõikega 2. Arvestades, et käesolev direktiiv käsitleb üksnes tulumaksualast teavet käsitlevate aruannete avaldamise kohustust ega puuduta maksude ühtlustamist, on ELi toimimise lepingu artikli 50 lõike 1 sobiv õiguslik alus.

- (23) Selleks et tagada siseturu täielik toimimine ja võrdsed tingimused liidu ja kolmandate riikide hargmaistele ettevõtjatele, peaks komisjon jätkuvalt uurima võimalusi õigluse ja maksustamise läbipaistvuse suurendamiseks. Eelkõige peaks komisjon uurima läbivaatamisklausli raames seda, kas muu hulgas andmete täielik liigendamine suurendaks käesoleva direktiivi tulemuslikkust.
- (24) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (25) Käesolev direktiiv on vastuseks huvitatud isikute soovile vähendada moonutusi siseturul, kahjustamata seejuures liidu konkurentsivõimet. See ei tohiks tuua ettevõtjatele kaasa põhjendamatut halduskoormust. Käesoleva direktiivi raames avalikustatava teabe ulatus on üldjuhul proportsionaalne eesmärgiga suurendada ettevõtjate läbipaistvust ja avalikkuse kontrolli. Käesolevas direktiivis austatakse sellest tulenevalt põhiõigusi ja järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.
- (26) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate liikmesriigi õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- (27) Direktiivi 2013/34/EL tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2013/34/EL muudatused

Direktiivi 2013/34/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 1 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Artiklites 48a–48e ja 51 sätestatud kooskõlastamismetmeid kohaldatakse ka liikmesriikide nende filiaalidega seotud õigus- ja haldusnormide suhtes, mille on liikmesriigis avanud ettevõtja, kelle suhtes ei kohaldata liikmesriigi õigust, kuid kelle õiguslik vorm on võrreldav I lisa loetletud ettevõtjate liikidega. Artiklit 2 kohaldatakse nimetatud filiaalide suhtes määral, mil artiklid 48a–48e ja 51 on kõnealuste filiaalide suhtes kohaldatavad.“

2) Artikli 48 järele lisatakse järgmine peatükk:

„10a. PEATÜKK

TULUMAKSUALAST TEAVET KÄSITLEV ARUANNE

Artikkel 48a

Tulumaksualase teabe esitamise seonduvad mõisted

1. Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „lõplik emaettevõtja“ – ettevõtja, kes koostab suurima ettevõtjate ühenduse konsolideeritud finantsaruanded;
- 2) „konsolideeritud finantsaruanded“ – kontserni emaettevõtja koostatud finantsaruanded, milles varad, kohustused, omakapital, tulud ja kulud on esitatud nii, nagu oleks tegemist ühe majandusüksusega;
- 3) „maksujurisdiktsioon“ – riik või mitteriiklik jurisdiktsioon, kellel on seoses äriühingu tulumaksuga maksualane autonoomia.
- 4) „eraldiseisev ettevõtja“ – ettevõtja, kes ei kuulu artikli 2 punktis 11 määratletud kontserni.

2. Käesoleva direktiivi artikli 48b kohaldamisel on mõistel „tulu“ sama tähendus, kui:

- a) „netokäive“ – ettevõtjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse sellise liikmesriigi õigust, kes ei kohalda määruse (EÜ) nr 1606/2002 alusel vastu võetud rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid, või
- b) „tulu“ – muude ettevõtjate puhul finantsaruandluse raamistiku tähenduses, mille alusel koostatakse finantsaruanded.

Artikkel 48b

Ettevõtjad ja filiaalid, kellelt nõutakse tulumaksualase teabe esitamist

1. Liikmesriigid nõuavad nendelt lõplikelt emaettevõtjatelt, kelle suhtes kohaldatakse liikmesriigi õigust ning kelle konsolideeritud kogutulu oli nende konsolideeritud finantsaruannetes kahe viimase järjestikuse aruandeaasta bilansipäeval kajastatud suuremana kui 750 000 000 eurot, et nad koostaksid, avaldaksid ja teeksid kättesaadavaks tulumaksualast teavet käsitleva aruande nimetatud kahe järjestikuse aruandeaasta viimase aasta kohta.

Liikmesriigid sätestavad, et lõpliku emaettevõtja suhtes ei kohaldata enam esimeses lõigus sätestatud aruandluskohustusi, kui tema konsolideeritud kogutulu oli tema konsolideeritud finantsaruannetes kajastatuna kahe viimase järjestikuse aruandeaasta bilansipäeval väiksem kui 750 000 000 eurot.

Liikmesriigid nõuavad nendelt eraldiseisvatelt ettevõtjatelt, kelle suhtes kohaldatakse liikmesriigi õigust ning kelle kogutulu oli nende aruandeaasta finantsaruannetes kajastatuna kahe viimase järjestikuse aruandeaasta bilansipäeval suurem kui 750 000 000 eurot, et nad koostaksid, avaldaksid ja teeksid kättesaadavaks tulumaksualast teavet käsitleva aruande nimetatud kahe järjestikuse aruandeaasta viimase aasta kohta.

Liikmesriigid sätestavad, et eraldiseisva ettevõtja suhtes ei kohaldata enam kolmandas lõigus sätestatud aruandluskohustusi, kui tema kogutulu oli tema finantsaruannetes kajastatuna kahe viimase järjestikuse aruandeaasta bilansipäeval väiksem kui 750 000 000 eurot.

2. Liikmesriigid sätestavad, et lõikes 1 sätestatud normi ei kohaldata eraldiseisvate ettevõtjate, lõplike emaettevõtjate ja nende seotud ettevõtjate suhtes, kui sellised ettevõtjad, sealhulgas nende filiaalid on asutatud või nende äritegevuse kindel koht asub või nende alaline majandustegevus toimub üksnes ühe liikmesriigi territooriumil ja mitte üheski muus maksujurisdiktsioonis.

3. Liikmesriigid sätestavad, et käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud norme ei kohaldata eraldiseisvate ettevõtjate ja lõplike emaettevõtjate suhtes, kui sellised ettevõtjad või nende seotud ettevõtjad avalikustavad aruande kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL (*) artikliga 89, esitades aruandes teabe kõikide oma tegevuste ja nende lõplike emaettevõtjate konsolideeritud finantsaruannetes esitatud kõikide seotud ettevõtjate tegevuste kohta.

4. Liikmesriigid nõuavad nendelt artikli 3 lõigetes 3 ja 4 osutatud keskmise suurusega ja suurtelt tütarettvõtjalt, kelle suhtes kohaldatakse liikmesriigi õigust ja keda kontrollib lõplik emaettevõtja, kelle suhtes ei kohaldata liikmesriigi õigust, ja kelle konsolideeritud kogutulu oli tema konsolideeritud finantsaruannetes kajastatuna kahe viimase järjestikuse aruandeaasta bilansipäeval suurem kui 750 000 000 eurot, et nad avaldaksid ja teeksid kättesaadavaks kõnealuse lõpliku emaettevõtja tulumaksualast teavet käsitleva aruande nimetatud kahe järjestikuse aruandeaasta viimase aasta kohta.

Kui nimetatud teave või aruanne ei ole kättesaadav, esitab tütarettvõtja oma lõplikule emaettevõtjale taotluse esitada talle kogu teave, mida tal on vaja oma kohustuse täitmiseks vastavalt esimesele lõigule. Kui lõplik emaettevõtja ei esita kogu nõutud teavet, siis tütarettvõtja koostab, avaldab ja teeb kättesaadavaks tulumaksualast teavet käsitleva aruande, mis sisaldab kogu teavet, mis on tema käsutuses või mille ta on saanud või hankinud, ning avalduse, milles märgitakse, et tema lõplik emaettevõtja ei ole vajalikku teavet kättesaadavaks teinud.

Liikmesriigid sätestavad, et keskmise suurusega ja suurte tütarettvõtjate suhtes ei kohaldata enam käesolevas lõikes sätestatud aruandluskohustusi, kui tema lõpliku emaettevõtja konsolideeritud kogutulu oli tema konsolideeritud finantsaruannetes kajastatuna kahe viimase järjestikuse aruandeaasta bilansipäeval väiksem kui 750 000 000 eurot.

5. Liikmesriigid nõuavad oma territooriumil avatud filiaalidelt, kelle suhtes ei kohaldata liikmesriigi õigust, et nad avaldaksid ja teeksid kättesaadavaks lõpliku emaettevõtja või kuuenda lõigu punktis a osutatud eraldiseisva ettevõtja tulumaksualast teavet käsitleva aruande kahe viimase järjestikuse aruandeaasta viimase aasta kohta.

Kui nimetatud teave või aruanne ei ole kättesaadav, esitab isik või esitavad isikud, kes on määratud täitma artikli 48e lõikes 2 osutatud avalikustamisega seotud vorminõudeid, lõplikule emaettevõtjale või käesoleva lõike kuuenda lõigu punktis a osutatud eraldiseisvale ettevõtjale taotluse esitada neile kogu teave, mis võimaldab neil oma kohustusi täita.

Kui kogu nõutud teavet ei esitata, siis filiaal koostab, avaldab ja teeb kättesaadavaks tulumaksualast teavet käsitleva aruande, mis sisaldab kogu teavet, mis on tema käsutuses või mille ta on saanud või hankinud, ning avalduse, milles märgitakse, et lõplik emaettevõtja või eraldiseisev ettevõtja ei teinud vajalikku teavet kättesaadavaks.

Liikmesriigid sätestavad, et käesolevas lõikes sätestatud aruandluskohustusi kohaldatakse üksnes nende filiaalide suhtes, kelle netokäive ületas kahel viimasel järjestikusel aruandeaastal artikli 3 lõike 2 kohaselt üle võetud piirmäära.

Liikmesriigid sätestavad, et filiaali puhul, kelle suhtes kohaldatakse käesolevas lõikes sätestatud aruandluskohustusi, ei kohaldata enam nimetatud kohustusi siis, kui ta netokäive ei ületa kahel viimasel järjestikusel aruandeaastal artikli 3 lõike 2 kohaselt üle võetud piirmäära.

Liikmesriigid sätestavad, et käesolevas lõikes sätestatud norme kohaldatakse filiaali suhtes vaid siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) ettevõtja, kes filiaali avas, on kas sellise kontserni seotud ettevõtja, mille lõpliku emaettevõtja suhtes liikmesriigi õigust ei kohaldata ja mille konsolideeritud kogutulu oli tema konsolideeritud finantsaruannetes kajastatuna kahe viimase järjestikuse aruandeaasta bilansipäeval suurem kui 750 000 000 eurot, või eraldiseisev ettevõtja, kelle kogutulu oli tema aruandeaasta finantsaruannetes kajastatuna kahe viimase järjestikuse aruandeaasta bilansipäeval suurem kui 750 000 000 eurot, ning
- b) käesoleva lõigu punktis a osutatud lõplikul emaettevõtjal ei ole keskmise suurusega ega suurt tütaretevõtjat, nagu on osutatud lõikes 4.

Liikmesriigid sätestavad, et filiaali suhtes ei kohaldata enam käesolevas lõikes sätestatud aruandluskohustusi, kui punktis a sätestatud kriteerium ei ole täidetud kahe järjestikuse aruandeaasta jooksul.

6. Liikmesriigid ei kohalda käesoleva artikli lõigetes 4 ja 5 sätestatud norme siis, kui tulumaksualast teavet käsitleva aruande on koostanud viisil, mis on kooskõlas artikliga 48c, lõplik emaettevõtja või eraldiseisev ettevõtja, kelle suhtes ei kohaldata liikmesriigi õigust, ning kui nimetatud aruanne vastab järgmistele kriteeriumitele:

- a) see tehakse avalikkusele kättesaadavaks tasuta ja masinloetavas elektroonilises aruandlusvormingus:
  - i) kõnealuse lõpliku emaettevõtja veebisaidil või kõnealuse eraldiseisva ettevõtja veebisaidil;
  - ii) vähemalt ühes liidu ametlikus keeles;
  - iii) mitte hiljem kui 12 kuud pärast selle aruandeaasta bilansipäeva, mille kohta aruanne on koostatud, ning
- b) see sisaldab artikli 48d lõike 1 kohaselt aruande avaldanud ja liikmesriigi õiguse alusel reguleeritava tütaretevõtja nime ja registrijärget asukohta või filiaali nime ja aadressi.

7. Liikmesriigid nõuavad, et tütaretevõtjad või filiaalid, mille suhtes ei kohaldata käesoleva artikli lõikeid 4 ja 5, avaldaksid tulumaksualast teavet käsitleva aruande ja teeksid selle kättesaadavaks, kui selliste tütaretevõtjate või filiaalide ainus eesmärk on vältida käesolevas peatükis sätestatud aruandlusnõudeid.

Artikkel 48c

Tulumaksualast teavet käsitleva aruande sisu

1. Artikli 48b alusel nõutav tulumaksualast teavet käsitlev aruanne sisaldab teavet eraldiseisva ettevõtja või lõpliku emaettevõtja kogu tegevuse kohta, sealhulgas finantsaruannetes konsolideeritud kõigi seotud ettevõtjate kogu tegevuse kohta vastaval aruandeaastal.

2. Lõikes 1 osutatud teave sisaldab järgmist:

- a) lõpliku emaettevõtja või eraldiseisva ettevõtja nimi, asjaomane aruandeaasta ja aruande esitamisel kasutatud vääring ning asjakohasel juhul asjaomast aruandeaastat puudutav loetelu lõpliku emaettevõtja finantsaruannetes konsolideeritud kõigist tütaretevõtjatest, kes on asutatud liidus või kantud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I ja II lisas loetletud maksujurisdiktsioonide hulka;
- b) nende tegevuse iseloomu lühikirjeldus;
- c) töötajate arv täistööaja ekvivalendi alusel;

- d) tulu, mis arvutatakse järgmiselt:
- i) netokäibe summa, muud tegevustulud, tulud märkimisväärsetest osalustest (välja arvatud seotud ettevõtjatel saadud dividendid), tulu muudelt põhivara hulka kuuluvatelt investeeringutelt ja laenudelt, muud saadaolevad intressid ja samalaadsed tulud, nagu on loetletud käesoleva direktiivi V ja VI lisas, või
  - ii) tulu, nagu see on määratletud finantsaruandluse raamistikus, mille alusel koostatakse finantsaruanded, välja arvatud väärtuse korrigeerimised ja dividendid seotud ettevõtjalt;
- e) tulumaksueelne kasum või kahjum;
- f) asjaomase aruandeaasta jooksul kogunenud tulumaksu summa, mille puhul on tegemist jooksva maksukuluga, mis kajastatakse ettevõtjate ja filiaalide aruandeaasta maksustatavas kasumis või kahjumis asjaomases maksujurisdiktsioonis;
- g) kassapõhiselt tasutud tulumaksu summa, mis tuleb arvutada tulumaksu summana, mida ettevõtjad ja filiaalid asjaomases maksujurisdiktsioonis asjaomasel aruandeaastal tasusid, ning
- h) jaotamata kasum asjaomase aruandeaasta lõpus.

Punkti d kohaldamisel sisaldab tulu tehinguid seotud osapooltega.

Punkti f kohaldamisel seondub jooksev maksukulu üksnes ettevõtja tegevusega asjaomase aruandeaasta jooksul ning ei sisalda edasilükkunud tulumaksu ega ebakindlaid maksukohustusi.

Punkti g kohaldamisel sisaldavad tasutud maksud teiste ettevõtjate tasutud kinnipeetavaid makse seoses maksetega ettevõtjatele ja filiaalidele kontserni raames.

Punkti h kohaldamisel tähendab jaotamata kasum eelmiste aruandeaastate ja asjaomase aruandeaasta kasumite summat, mida ei ole veel otsustatud jaotada. Filiaalide puhul on jaotamata kasum selle ettevõtja kasum, kes filiaali avas.

3. Liikmesriigid lubavad, et käesoleva artikli lõikes 2 loetletud teave esitatakse vastavalt nõukogu direktiivi 2011/16/EL (***) III lisa III jao B ja C osas osutatud aruandlusjuhiste.

4. Käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud teabe esitamisel kasutatakse ühist vormi ja masinloetavaid elektroonilisi aruandlusvorminguid. Komisjon sätestab ühise vormi ja elektroonilised aruandlusvormingud rakendusaktidega. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 50 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

5. Tulumaksualast teavet käsitlevas aruandes esitatakse lõikes 2 või 3 osutatud teave iga liikmesriigi kohta eraldi. Kui liikmesriigil on mitu maksujurisdiktsiooni, koondatakse teave liikmesriigi tasandil.

Tulumaksualast teavet käsitlevas aruandes tuleb esitada ka käesoleva artikli lõikes 2 või 3 osutatud teave eraldi iga maksujurisdiktsiooni kohta, mis on selle aruandeaasta 1. märtsil, mille kohta aruanne koostatakse, kantud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lissasse, ning selline teave tuleb esitada eraldi iga maksujurisdiktsiooni kohta, mis on selle aruandeaasta 1. märtsil, mille kohta aruanne koostatakse, ja sellele eelneva aruandeaasta 1. märtsil nimetatud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste II lisas.

Tulumaksualast teavet käsitlevas aruandes esitatakse ka lõikes 2 või 3 osutatud teave muude maksujurisdiktsioonide kohta koondandmetena.

Teave tuleb seostada iga asjaomase maksujurisdiktsiooniga asutamiskoha, äritegevuse kindla koha olemasolu või alalise majandustegevuse alusel, mis tulenevalt kontserni või eraldiseisva ettevõtja tegevusest võib endaga kaasa tuua tulumaksukohustuse kohaldamise asjaomases maksujurisdiktsioonis.

Kui ühes maksujurisdiktsioonis võidakse kohaldada tulumaksu mitme seotud ettevõtja tegevuse suhtes, peab kõnealuse maksujurisdiktsiooniga seonduv teave hõlmama kogu teavet, mis on seotud iga seotud ettevõtja ja nende filiaalide kogu tegevusega kõnealuses maksujurisdiktsioonis.

Mis tahes konkreetset tegevust käsitlevat teavet ei seostata samaaegselt rohkem kui ühe maksujurisdiktsiooniga.

6. Liikmesriigid võivad lubada, et üks või mitu lõike 2 või 3 kohaselt nõutud konkreetset teabelementi jäetakse aruandest ajutiselt välja, kui nende avalikustamine kahjustaks tõsiselt asjaomaste ettevõtjate äripositsiooni. Igasugune avalikustamata jätmine märgitakse aruandes ära koos nõuetekohaselt põhjendatud selgitusega selle põhjuste kohta.

Liikmesriigid tagavad, et igasugune teave, mis esimese lõigu kohaselt avalikustamata jäetakse, avalikustatakse hilisemas tulumaksualast teavet käsitlevas aruandes viie aasta jooksul alates esialgse avalikustamata jätmise kuupäevast.

Liikmesriigid tagavad, et kunagi ei jäeta avalikustamata teavet, mis käsitleb maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I ja II lisasse kantud maksujurisdiktsioone, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 5.

7. Tulumaksualast teavet käsitlev aruanne võib asjakohastel juhtudel sisaldada kontserni tasandil üldist kirjeldust, milles esitatakse selgitused kõigi oluliste erinevuste kohta lõike 2 punktide f ja g kohaselt avalikustatud summade vahel, võttes asjakohasel juhul arvesse eelmiste aruandeaastate vastavaid näitajaid.

8. Tulumaksualast teavet käsitleva aruande vääringuna kasutatakse vääringut, milles koostatakse lõpliku emaettevõtja konsolideeritud finantsaruanded või eraldiseisva ettevõtja aruandeaasta finantsaruanded. Liikmesriigid ei nõua nimetatud aruande avaldamist muus vääringus kui finantsaruannetes kasutatav vääring.

Artikli 48b lõike 4 teises lõigus märgitud juhul on tulumaksualast teavet käsitlevas aruandes kasutatavaks vääringuks siiski see vääring, mida tütar-ettevõtja kasutab oma avaldatud aruandeaasta finantsaruannetes.

9. Liikmesriik, kes ei ole kasutusele võtnud eurot, võib 750 000 000 euro suuruse piirmäära ümber arvutada omavääringsusse. Sellise ümberarvutuse tegemisel kohaldab liikmesriik 21. detsembril 2021 *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud kehtivat vahetuskurssi. Seejuures võib liikmesriik suurendada või vähendada piirmäärasid kuni 5 %, et saada omavääringsus ümardatud summad.

Artikli 48b lõigetes 4 ja 5 osutatud piirmäärad arvutatakse ümber samaväärseks summaks asjaomase kolmanda riigi omavääringsus, kohaldades vahetuskurssi 21. detsembri 2021 seisuga, ümardatuna lähima tuhandeni.

10. Tulumaksualast teavet käsitlevas aruandes täpsustatakse, kas see on koostatud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 või 3.

Artikkel 48d

Avaldamine ja kättesaadavus

1. Tulumaksualast teavet käsitlev aruanne ja käesoleva direktiivi artiklis 48b märgitud avaldus avaldatakse 12 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta bilansipäeva, mille kohta aruanne on koostatud, vastavalt iga liikmesriigi õigusaktidele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2017/1132 (***) artiklitega 14–28 ning vajaduse korral kooskõlas direktiivi (EL) 2017/1132 artikliga 36.

2. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtja poolt lõike 1 kohaselt avaldatud tulumaksualast teavet käsitlev aruanne ja avaldus tehakse avalikkusele kättesaadavaks tasuta vähemalt ühes liidu ametlikus keeles hiljemalt 12 kuud pärast selle aruandeaasta bilansipäeva, mille kohta aruanne on koostatud, järgnevate isikute veebisaidil:

- a) ettevõtja, kui kohaldatakse artikli 48b lõiget 1;
- b) tütarettevõtja või seotud ettevõtja, kui kohaldatakse artikli 48b lõiget 4, või
- c) filiaal või see ettevõtja, kes filiaali avas, või seotud ettevõtja, kui kohaldatakse artikli 48b lõiget 5.

3. Liikmesriigid võivad vabastada ettevõtja käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud normide kohaldamisest, kui käesoleva artikli lõike 1 kohaselt avaldatud tulumaksualast teavet käsitlev aruanne tehakse samal ajal avalikkusele kättesaadavaks masinloetavas elektroonilises aruandlusvormingus ja direktiivi (EL) 2017/1132 artiklis 16 osutatud registri veebisaidil, ja on tasuta kättesaadav kõikidele liidus asuvatele kolmandatele isikutele. Ettevõtjate ja filiaalide veebisait, millele on osutatud käesoleva artikli lõikes 2, sisaldab teavet kõnealuse vabastuse kohta ning viidet asjaomase registri veebisaidile.

4. Artikli 48b lõigetes 1, 4, 5, 6 ja 7 osutatud aruanne ja asjakohastel juhtudel kõnealuse artikli lõigetes 4 ja 5 osutatud avaldus on asjaomasel veebisaidil kättesaadav vähemalt viis järjestikust aastat.

Artikkel 48e

Tulumaksualast teavet käsitleva aruande koostamise, avaldamise ja kättesaadavaks tegemise kohustus

1. Liikmesriigid sätestavad, et artikli 48b lõikes 1 osutatud lõplike emettevõtjate või eraldiseisvate ettevõtjate haldus-, juht- ja järelevalveorgani liikmed, kes tegutsevad neile liikmesriigi õigusega antud pädevuse piires, vastutavad ühiselt tulumaksualast teavet käsitleva aruande koostamise, avaldamise ja kättesaadavaks tegemise eest kooskõlas artiklitega 48b, 48c ja 48d.

2. Liikmesriigid sätestavad, et käesoleva direktiivi artikli 48b lõikes 4 osutatud tütarettevõtjate haldus-, juht- ja järelevalveorgani liikmed ning käesoleva direktiivi artikli 48b lõikes 5 osutatud filiaalide direktiivi (EL) 2017/1132 artiklis 41 sätestatud avalikustamisega seotud vorminõuete täitmise eest vastutavad isikud, kes tegutsevad neile liikmesriigi õigusega antud pädevuse piires, vastutavad ühiselt selle tagamise eest, et nende teadmiste ja võimete piires koostatakse tulumaksualast teavet käsitlev aruanne viisil, mis on kooskõlas artiklitega 48b või 48c või vastab nimetatud artiklitele, olenevalt olukorrast, ning see avaldatakse ja tehakse kättesaadavaks kooskõlas artikliga 48d.

Artikkel 48f

Vannutatud audiitori avaldus

Liikmesriigid nõuavad, et kui sellise ettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse liikmesriigi õigust, finantsaruanded peavad olema auditeeritud ühe või mitme vannutatud audiitori või audiitorühingu poolt, märgitakse auditiaruandes, kas sellele aruandeaastale eelneval aastal, mille kohta auditeeritavad finantsaruanded koostati, pidi ettevõtja artikli 48b kohaselt tulumaksualast teavet käsitleva aruande avaldama, ning kui jah, siis kas aruanne avaldati kooskõlas artikliga 48d.

Artikkel 48g

Tulumaksualase teabe esitamise alguskuupäev

Liikmesriigid tagavad, et õigus- ja haldusnorme, millega võetakse üle artiklid 48a–48f, kohaldatakse hiljemalt alates esimese aruandeaasta alguskuupäevast, mis algab 22. juunil 2024 või pärast seda.

*Artikkel 48h***Läbivaatamisklausel**

22. juuniks 2027 esitab komisjon aruande artiklites 48a–48f sätestatud aruandlusnõuete järgimise ja mõju kohta ning võttes arvesse olukorda OECD tasandil ning vajadust tagada piisav läbipaistvus ning säilitada ja tagada ettevõtjatele ja erainvesteeringutele konkurentsivõimeline keskkond, vaatab komisjon läbi ja hindab, eeskätt kas oleks asjakohane laiendada artiklis 48b sätestatud tulumaksualast teavet käsitleva aruandluse kohustust ka suurtele ettevõtjatele ja suurtele kontsernidele, nagu on vastavalt määratletud artikli 3 lõigetes 4 ja 7, ning laiendada artiklis 48c sätestatud tulumaksualast teavet käsitleva aruande sisu nii, et see sisaldaks lisaelemente. Samuti hindab komisjon nimetatud aruandes, millist mõju avaldab käesoleva direktiivi tulemuslikkusele artikli 48c lõikes 5 sätestatud kolmandate riikide maksujurisdiktsioonide maksualase teabe esitamine koondandmetena ning artikli 48c lõikes 6 sätestatud teabe ajutine avalikustamata jätmine.

Komisjon esitab aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule, lisades sellele asjakohasel juhul seadusandliku ettepaneku.

- (*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).
- (**) Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).
- (***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 46).“

3) Artiklisse 49 lisatakse järgmine lõige:

„3a. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsiooni-devahelises parema õigusloome kokkuleppes (*) sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

(*) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.“

*Artikkel 2***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 22. juuniks 2023. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti.

*Artikkel 3***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 4***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 24. november 2021

Euroopa Parlamendi nimel
president
D. M. SASSOLI

Nõukogu nimel
eesistuja
A. LOGAR
